

Sygn. akt VI U 1351/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

Protokolant – st.sekr.sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania: K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 lutego 2020 r., numer decyzji: (...)

w sprawie: K. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę pomostową

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1351/20

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., odmówił K. C. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, albowiem nie udokumentował on pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, a ponadto nie rozwiązał stosunku pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony K. C., wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, iż pracował w warunkach szczególnych przez wymagany okres i wniósł o zaliczenie jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w K..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko w sprawie a ponadto wskazał, że ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy, co uniemożliwia przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. C. urodził się w dniu (...), 60 lat ukończył w dniu (...) Ubezpieczony wykazał wymagany staż okresów składkowych i nieskładkowych. Na dzień złożenia wniosku i wydania wyroku przez Sąd pozostawał w stosunku pracy w Zakładach (...) w K., będąc zatrudniony na podstawie umowy o pracę i nie pozostawał w okresie wypowiedzenia, co potwierdził

w swoim piśmie z dnia 27.04.2020r.(k.12). Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony, zarówno w momencie składania wniosku o emeryturę (20.01.2020 r.), jak i wyrokowania przez Sąd Okręgowy pracował w Zakładach (...) w K. w D. (...)

okoliczności bezsporne, pismo ubezpieczonego k.12.

Stosownie do treści art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.; powoływana dalej jako „ustawa o emeryturach i rentach”), dla ubezpieczonych, urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, z wyjątkiem ubezpieczonych mających prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 32, 33, 39, 40, 46, 50, 50a i 50e, 184 oraz w art. 88 ustawy, o której mowa w art. 150, zostaną ustanowione emerytury pomostowe (ust. 2); zasady, warunki i tryb ustanawiania emerytur, o których mowa w ust. 2, określi odrębna ustawa (ust. 3).

W myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie z art. 49 tej ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1)po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3)w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W art. 3 ustawodawca wskazał, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy (ust. 1). Czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1, są związane z pracami determinowanymi procesami technologicznymi przy ciężkich pracach fizycznych związanych z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała;

przy czym ciężkie prace fizyczne to prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6300 kJ, a u kobiet - powyżej 4200 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylenia i (lub) skrzywienia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły powyżej 10 kG dla mężczyzn i 5 kG dla kobiet (wg metody OWAS pozycja kategorii 4) przez co najmniej 50% zmiany roboczej (ust. 2 pkt 2 lit. e). Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 7).

Należy także zauważyć, iż stosownie do art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 4-11, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a zgodnie z art. 51 płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r.

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 lub 49 ustawy o emeryturach pomostowych, bowiem ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy i pozostawał w zatrudnieniu zarówno w dacie wydania zaskarżonej decyzji jak i wyrokowania przez Sąd Okręgowy. Ubezpieczony nie pozostawał też w okresie wypowiedzenia umowy o pracę, co nie jest sporne w sprawie.

Skoro więc K. C. nie spełnił warunku rozwiązania stosunku pracy, określonego w art.4 pkt 7 i art.49 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych to nie było podstaw aby przyznać mu prawo do emerytury pomostowej. Zbędne w tej sytuacji było prowadzenie przez Sąd Okręgowy postępowania dowodowego na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych, bowiem niespełnienie jednego z warunków uzyskania prawa do emerytury pomostowej w postaci rozwiązania stosunku pracy uniemożliwia definitywnie przyznanie prawa do tego świadczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Ewa Milczarek